

És claríssim que la situació a què vosté hui m'interpella, em pregunta una situació que no ens agrada, que front a la violència i l'enfrontament estèril pensem que hi ha una altra manera clara de governar. I li ho torne a repetir, diàleg i participació. Qualsevol aturada és un conflicte que té efectes negatius, i especialment aquesta del transport podria resultar molt negativa per a la indústria i, sobretot, per al sector de la distribució.

Malgrat tot, crec que se li ha donat una resposta jo diria que adequada i que calia donar, ja que les reivindicacions eren legítimes i respectables des del nostre punt de vista. I tant el govern central com la Generalitat hem sigut sensibles amb la situació provocada per l'alça de preus dels combustibles i, per tant, estem atenent tots els sectors. I així cal tenir en compte les ajudes implementades per l'Administració central engegades en el recentment aprovat Reial decret llei 6/2022 de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, a més dels 20 cèntims de bonificació per litre de carburant, contempla les següents ajudes que ara li relate i que vosté hauria de saber que s'han pres: 1.250 euros per camió de transport de mercaderies pesades, 950 euros per autobús, 500 per furgonetes de pes lleuger, 500 per ambulància, 300 euros per taxi i vehicles de lloguer amb conductor.

A banda d'això, li diré que des de 2020 fins l'actualitat la Generalitat ha engegat diverses mesures d'ajudes al sector que han suposat un total de quasi cinquanta-tres milions d'euros, que han donat suport a més de tres-centes empreses (*tus*) –perdó– i 4.400 taxis.

A més, acabem de presentar –que vostés en són coneixedors– el pla Reactiva, que té 45 mesures acordades entre el Consell, sindicats i empresaris, on anem a donar suport a autònoms i empreses amb mesures que complementen les estatals i per al sector de transports es destinaran, entre altres, vora dènou milions per a la renovació de la flota de vehicles.

També anem a destinar 137 milions per a reforçar les empreses a través de l'IVF, així com l'increment de fins un 30% en les ajudes per a l'energia que s'inclouen dins de la renda valenciana d'inclusió i que este matí el president ha fet menció.

A més a més, contemplem 11 milions per a estimular a les famílies a instal·lar en energies renovables, 188 milions per a millorar l'eficiència energètica dels habitatges.

Com veu, estem al costat de les empreses. Estem al costat de les famílies.

I sí que li demane allò que li demanava a la seua companya ahir, a la senyora Cerdán, deixen de ser apocalíptics, deixen de vore una realitat en blanc i negre i posen un poquet de color, fins i tot, a la seua vida.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.204, que formula la diputada Beatriu Gascó, del Grup Parlamentari Unides Podem, a la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica sobre la ramaderia sostenible i el consum racional de carn.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Gascó Verdier:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, senyories.

Consellers i conselleres.

I consellera.

El passat 28 de febrer, l'IPCC, el panell intergovernamental de persones expertes en canvi climàtic, ens reprenia a la classe política amb un seriós advertiment sobre les conseqüències de la nostra inacció.

En aquest últim informe es demostra que el canvi climàtic constitueix una amenaça cada vegada més greu per al nostre benestar i la salut del planeta.

Les mesures que s'adopten en el present determinaran la forma en què les persones s'adaptaran i com la naturalesa respondrà als creixents riscos climàtics.

Aquestes mesures han d'aplicar-se també al sistema agroalimentari en el seu conjunt i, en particular, a la ramaderia industrial, donat el seu enorme impacte en les emissions a l'atmosfera de gasos amb efecte d'hivernacle, segons el mateix IPCC i la FAO.

Des del nostre punt de vista, aquest repte s'ha d'abordar des de diverses perspectives. D'una banda, el de la insostenibilitat ambiental, econòmica i social de la producció industrial de proteïna animal, no sols la ramadera, sinó també l'aqüicultura.

En plena crisi climàtica no podem continuar afavorint normatives i projectes com són les macrogranges o la ramaderia intensiva industrial que van en contra de la natura i la destrueixen.

El concepte de macrogranges tècnicament no existix. Estem d'acord. Però quasi totes sabem què són: concentren i amunteguen animals, consumixen uns recursos que no són limitats, contaminen aqüífers i l'atmosfera i no se sostenen sense un pinso fet a base de soja transgènica que desfora l'Amazones, que depén del glifosat i ve de l'altra part del món.

D'altra banda, el problema greu que viu la ramaderia com la resta del sector primari és el preu que es paga als ramaders pels seus productes.

Perquè la producció siga més sostenible s'hauria de reduir la quantitat d'animals per UTA –unitat de treball agrari– i augmentar el preu de venda als productors. Una de les

claus és qui marca el preu dels productes agraris, ramaders i pesquers.

Hem de continuar treballant perquè el valor es repartisca al llarg de la cadena i limitar que la major part se la quede la gran distribució i les empreses intermediàries. Però també està la societat preparada per a pagar un preu més alt de la proteïna animal?

Aprofite per a dir que des del meu punt de vista la debilitat de la polèmica sobre el tema del consum de carn i de la insostenibilitat de la nostra ramaderia amb la qual es va iniciar l'any va ser precisament centrar el debat en oposar dos models de producció, l'extensiva o de pasturatge, front a les macrogranges, quan en realitat existeixen altres models al mig, com el semiextensiu, el semiintensiu i l'intensiu, que són la majoria, i deixar de parlar del problema clau, que és quin és el preu que la societat està disposada a pagar per menjar carn i derivats, productes lactis o ous.

La qüestió no és tant enfrontar el model de macrogranges al de la ramaderia extensiva quan pensar al costat del sector agrari i la societat quines polítiques necessiten perquè no perden ni la natura ni la ramaderia familiar, que és la que de veritat sustenta el món rural.

Per últim, encara que no és de la seua competència directa, el que suposa per a la societat a nivell de salut tindre una alimentació amb una forta presència de proteïna animal.

Més enllà del debat sobre la necessària reducció de la quantitat de carn que consumim –un debat que a Espanya ha arribat molt tard i ha despertat els instints més primitius– és important tindre en compte una altra dada quan s'aborda aquest debat. És que, segons la FAO, Espanya és el seté país del món i el primer d'Europa en consum de carn i derivats.

Les dades de 2021 varien segons la font. Segons el ministeri d'agricultura, mengem quasi cinquanta quilos de carn per persona i any, mentre que la FAO en parla de 100, molt més del que es recomana, que seria 21 quilos per persona i any, segons l'OMS.

El problema és, senyora consellera, que el mercat demanda carn barata i en gran quantitat perquè la major part de la població...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

La senyora Gascó Verdier:

...-sí, vaig acabant- vol menjar carn, llet, formatges, ous, peix, embotits, *fiambre*, etcètera a diari i barat. Per això el problema no és sols el model de producció, com la falta de coneixement i de sensibilitat respecte a l'impacte ambiental que comporta consumir certs aliments.

Cal treballar en el foment de models de consum, on es limita la ingesta de proteïna animal, al mateix temps que els permeta als productors viure amb menys producció.

Per això, des d'Unides Podem volem saber com s'estan reconduint des del Consell aquest debat cap a la necessitat de promoure altres models de consum més conscients de l'impacte ambiental...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Gascó Verdier:

...que comporten al mateix temps que es fomenta la sostenibilitat del model de producció i es permet que els ramaders i ramaderes puguen viure dignament del seu treball i fent-los costat enfront d'una cadena agroalimentària injusta.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Per a donar resposta a la pregunta formulada té la paraula l'honorable consellera.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Senyora Gascó, la veritat és que vull agrair-li que haja portat esta pregunta, perquè, efectivament, vam viure un debat molt apassionant a tota Espanya i, a més, on tot el món tenia opinió sobre la producció ramadera i sobre el consum de carn.

Llàstima que se va perdre en eixe moment per la calor del debat coses importants que tenen a vore en la transformació que s'ha de fer de la producció animal i, òbviament, del canvi que hem de fer com a consumidors.

Per una qüestió òbvia, estem tractant precisament en la seua pregunta quan parla de producció sostenible en l'àmbit ramader i de consum responsable òbviament per la nostra salut, estem parlant de canvi climàtic, estem parlant de gestió de recursos bàsics com l'aigua o la gestió dels residus que se generen que poden tindre un impacte molt negatiu en el nostre entorn natural.

Estem parlant de producció, d'economia, de persones que tenen una activitat primària en àmbits en molts casos despoblats i, per tant, també és important eixe factor social i econòmic.

Estem parlant de salut humana sense cap tipus de dubte. És a dir, és un debat seriós. I jo crec que no ha estat este país a l'alçada del debat precisament per l'interés que han tingut alguns de pervertir-lo.

Nosaltres, efectivament, tenim un àmbit competencial que està més centrat en com regular i com millorar l'àmbit de la producció, però també treballem amb la conselleria de sanitat, amb la conselleria d'educació en com podem afavorir els hàbits de consum, com podem afavorir a la salut humana respecte al nostre excessiu consum de carn i això jo crec que és evident i totes les dades estan ahí.

En la llei de la cadena, a més, que saben vostés que ara prohibix vendre a pèrdues –a partir de maig entra en vigor ja esta prohibició– hi ha un element important que s'haurà d'avaluar en la ramaderia, no solament és la pròpia producció de la carn, sinó que inclou tots els àmbits que fan que eixa producció siga sostenible. És a dir, s'haurà d'incorporar al preu, per exemple, la gestió de purins o les adaptacions que s'han de fer precisament per a evitar emissions, etcètera. Tot això ha d'estar incorporat en el preu. I, per tant, quan parlem d'eixe element, estarem disposats els consumidors? Estarà disposada l'economia? Estaran disposats els mercats a pagar el preu que correspon? No és el preu de fins ara, sinó és el preu d'incorporar els àmbits de la transformació ecològica, de la minimització dels impactes de l'economia circular que s'haurà d'introduir ahí i que no s'haurà de pagar menys del que costa això.

Perquè vosté sap que la ramaderia valenciana, que és d'un tamany normalment familiar, de xicotetes i mitjanes explotacions, hi ha alguns casos de grans explotacions, però la majoria de *cuní*, caprí, oví, porcí són d'una ramaderia familiar, d'una extensió i una explotació raonable que camina entre l'extensiva i la intensiva, semiextensiva, semiintensiva, però que no estem emmarcats en eixe debat tampoc tan profund com en altres territoris de les grans macrogranges que hi han, que hi han en territoris on hi ha molta implantació, doncs bé, han de fer este procés de transformació i hem d'ajudar-los que el puguen fer i continuen sent competitiu, però, alhora, que se sàpiga que els impactes se produïxen.

Impactes ambientals, que nosaltres volen ajudar, per exemple, en l'ordre d'agrocompostatge, en l'ordre d'ajudes que hi ha per a la ramaderia ecològica en pràctiques extensives. També tenim eixa mesa de diàleg per a la ramaderia extensiva, tenim, per cert, este any tindrem ja la unitat mòbil d'escorxador per a oví i caprí, serà necessari per a ajudar al xicotet productor, als xicotets ramaders, per a poder tindre un mecanisme important que siga molt més competitiu i molt més de proximitat, i per a ajudar precisament a estes explotacions que no abandonen perquè estan davant d'una competència molt gran de les grans explotacions, i també tenim, efectivament, l'ordre que gràcies a vostés, les ajudes que gràcies a vostés, gràcies als grups del Botànic, sumaren més recursos en els pressupostos de la Generalitat Valenciana per a este any, que al final han sigut 2,8 milions d'euros, per a les ajudes a la millora de competitivitat i sostenibilitat de les explotacions ramaderes de la Comunitat Valenciana, per anar adaptant-se a tota la nova normativa.

Finalment, en el tema del consum –i acabe–, saben que hi ha una una ordre de sanitat, educació, conselleria d'agricultura, per a regular els menús escolars; ahí ja es fixa a dia de hui un mínim d'un 3% de producció ecològica en els menús, i acabarà –i està en exposició pública– sent un 15%, un 15% de producció ecològica s'incorporarà als menús dels nostres fills i filles en els col·legis, i, òbviament, un 40% també ha de ser...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

...de productes de temporada, de fruites i hortalisses.

Jo crec que la salut humana, ambiental, ho mereix, mereix un debat com el que vosté ha plantejat avui.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta segona de les Corts Valencianes:

Continuem amb la pregunta 1.471, que formula el diputat Miguel Barrachina, del Grup Parlamentari Popular, al Consell sobre l'ampliació nord del port de València.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Barrachina Ros:

Muchas gracias, señora presidenta.

Y muchas gracias, amable *conseller*, por su presencia hoy aquí.

La pregunta es bien sencilla, es si sobre el puerto de Valencia el gobierno valenciano tiene una opinión o varias. Sabe que el Partido Popular y la Comunidad Valenciana, en general, está enormemente orgullosa de disfrutar de un puerto, el de Valencia, que es líder europeo en tráfico en el Mediterráneo, nos sentimos enormemente orgullosos.

En España hay centenares de puertos, casi cincuenta, cuarenta y ocho son de interés general, pero solo uno, el nuestro, el valenciano, el puerto de Valencia, suma el 41% de las exportaciones nacionales. Esto debiera ser algo que nos llenase de orgullo a todos, y especialmente al Consell; sin embargo, una parte del Consell se dedica a boicotear el crecimiento o la ampliación natural de un puerto que desde antaño viene conformando un polo de desarrollo con 15.000 empleos estables y que permite no solo actividad en el propio puerto, sino el lugar de salida natural de nuestra naranja, de nuestros vehículos, de nuestro azulejo, y por tanto es indisoluble del carácter valenciano y de nuestra configuración económica.

Desde el año 2007, y no es un reproche particular al *conseller*, es la historia nacional, en 2007 hay una declaración de impacto ambiental sobre este puerto. Justo ese mismo año, en un lugar donde no había ningún puerto, que es en Tánger Med, en Tánger, en Marruecos, nació un puerto, nace en 2007. Hoy, 65.000 empleos fijos hay en el entorno de Tánger Med; mientras, aquí seguimos discutiendo si Compromís le lleva a usted a los tribunales o no le lleva a usted a los tribunales para poner en marcha ese puerto. En estos quince años, donde Tánger Med, que está más cerca